

19:2 April 2025

Published on 14, April-2025

ISSN: 3049-2688 (Online)

குறுந்தொகையில் கற்புப் பாடல்கள் சுட்டும் உவமைகள்

இரா. கிருஷ்ணகுமார்

முழுநேரமுனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

இலக்கியத்துறை - மொழிப்பிலம்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 010.

முனைவர் பெ. இளையாப்பிள்ளை

பேராசிரியர், இலக்கியத்துறை

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒன்றாக விளங்கும் குறுந்தொகை, சங்க காலத்தில் உருவாகிய குறுஞ்சிறுகவிதைகளின் தொகுப்பாகும். இந்த நூல் தமிழரின் வாழ்க்கைமுறை, கலாசாரம், இயற்கை மற்றும் காதல் வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்களைச் செய்யுள் வடிவில் புலப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் கற்புப் பாடல்கள், தமிழர்களின் காதல் வாழ்க்கைச் சிறப்புகளையும் அதன் நேர்த்தியான பண்புகளையும் வலியுறுத்துகின்றன. தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் உவமை நயத்தைக் கற்புப் பாடல்கள், இளமை பருவத்தைக் கொண்ட காதலின் நேர்மையையும், ஆழ்ந்த பற்றுதலையும் பிரதிபலிக்கின்றன. இப்பாடல்களில் காதல் இணையின் அன்பு, நேர்மை, தன் அர்ப்பண உணர்வு ஆகியவை உவமைகளின் மூலம் நுட்பமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுணர்வது இவ்வாய்வின் நோக்கமாக அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

சங்க இலக்கியம், குறுந்தொகை, தொல்காப்பியம், கற்புப்பாடல்கள், உவமைகள், வாழ்க்கைமுறை, கலாச்சாரம், இயற்கை, நுட்பம்.

முன்னுரை

குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் கற்புப் பாடல்களும் அவற்றில் உள்ள உவமைகளும் தமிழர் காதல் வாழ்வின் உயர்ந்த நெறியைக் காட்டுகின்றன. இவை செழிப்பான கலாசாரத்தின் தடங்களைக் காலத்திற்குப் போய் சேர்க்கும் வாய்ப்பானவை. கற்பும், உவமையும், தமிழின் அகழ்வாராய்ச்சியில் நம்மை சிந்திக்க வைக்கின்றன. குறுந்தொகையில் இடம் பெறும் உவமைகள், இயற்கை மற்றும் மனித வாழ்வின் தத்துவங்களை இணைக்கும் திறமை வாய்ந்தவை. கற்புக் காதலின் எழில் மற்றும் நெகிழ்வை அன்றாட வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் படைக்கப்பட்டக் கவிதைகள் பல உள்ளன. இதில் காணப்படும் கற்புப் பாடல்கள் தமிழ் மரபின் உயர்ந்த பண்புகளையும், பெண்களின் கற்பு நெறியையும் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இப்பாடல்களில் காணப்படும் உவமைகள் கற்பின் பெருமையை மிக நுட்பமாக விளக்குகின்றன.

தொல்காப்பியமும் குறுந்தொகை உவமைகளும்

தொல்காப்பியர் உவமையை மிக விரிவாக ஆய்ந்துள்ளார். பொருளதிகாரத்தில் உவமையியல்

என்ற தனி இயலாக வைத்து, உவமை என்பது ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் அணி என்பதையும் தெளிவுபட உணர்த்தி இருக்கிறார்.

“வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே வகை பெற வந்த உவமத் தோற்றம்” (தொல்.பொருள்.உவம.299)

ஒப்புமைப்படுத்தப்படும் பொருள், ஒப்புமைப்படுத்தும் பொருள், இரண்டிற்கும் பொதுவான பண்பு, போல, போன்ற ஆகிய சொற்கள். உவமையின் பயன்பாட்டைப் பார்க்கும்போது கருத்தை விளக்குதல், படிமத்தை உருவாக்குதல், கவிதை நயத்தை மேம்படுத்துதல், பொருளை எளிதில் புரிய வைத்தல். உதாரணமாக,

“முகம் நிலவு போல ஒளிர்கிறது” இதில், உவமேயம் - முகம், உவமம் - நிலவு, பொதுத்தன்மை - ஒளிர்நிலை, உவம உருபு - போல என்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. தொல்காப்பியர் உவமையை இலக்கிய அணிகளில் முக்கியமானதாகக் கருதி, அதன் நுட்பங்களை விரிவாக ஆய்ந்துள்ளார். குறுந்தொகையில் உவமைகள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

மலர் உவமைகளாக, மலர்கள், குறிப்பாக கோங்கு, செம்பொங்கின் மலர், காதலின் கற்பக்களம் மற்றும் அழகை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவை, காதலியின் அழகும் தூய்மையும் கற்புடன் ஒப்பிடுகின்றன. மாலை உவமைகளாக, காதலின் ஆழ்மையும், அதில் உள்ள நெஞ்சுருக்கும் கனிவும் மாலை சூழ்நிலையுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன. இது பாசத்தையும் ஒற்றுமையையும் சுட்டுகிறது. காடுகள் மற்றும் விலங்குகள், குறுந்தொகையில் காதலின் துணைமையைக் காட்டுவதற்குக் கானகம், மான், கொக்கு போன்றவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மானின் மென்மை காதலின் குறியீடாகும். கொக்கு, காதலின் காத்திருப்பின் அடையாளமாகக் கூறப்படுகிறது. நீரின் உவமை, நீர், காதலின் சிந்தனைத் தொடர்ச்சியையும் உறவின் சீரழிவில்லாத தன்மையையும் குறிக்கிறது. நதியின் ஓட்டம் போலக் காதல் நெடுங்காலம் தொடர்கிறது எனக் கூறப்படுவது உவமைகளின் சிறப்பைக் காட்டுகிறது. குறுந்தொகை, கற்பின் உயர்தரத்தையும் நுண்ணிய பண்பையும் துல்லியமாகச் சித்தரிக்கிறது. சங்க

இலக்கியத்தின் சிறப்பான உவமைகள் தமிழர் வாழ்க்கையின் கலைநயத்தையும் சாகாவரத்தையும் பறைசாற்றுகின்றன.

கற்புப் பாடல்கள்:

சங்க இலக்கியங்களில் கற்பு என்பது வெறும் ஒழுக்க நெறி மட்டுமல்ல, அது ஒரு வாழ்வியல் தத்துவமாகவும், சமூக ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படையாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் கற்பு காலப் பாடல்கள் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. குறிப்பாக, குறுந்தொகையில், தலைவன் தலைவி இடையேயான அன்பும் பாசமும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இல்லற வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகள் விளக்கப்படுகின்றன. பெண்களின் கற்பு நெறி போற்றப்படுகிறது. கருப்பொருள்களாக, தலைவி காத்திருத்தல், தலைவனின் பிரிவுத் துயர், குடும்ப வாழ்க்கையின் இன்ப துன்பங்கள், பரத்தையர் பிரிவால் ஏற்படும் ஊடல்கள் போன்றவை.

“இன்ன ளாயினள் நன்னுதல் என்றவர்த்

துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே

நன்றுமன் வாழி தோழிநம் படப்பை

நீர்வார் பைம்புதற் கலித்த

மாரிப் பீரத் தலர்சில கொண்டே”(குறுந்.98)

இப்பாடல், பிரிவினால் தலைவிக்கு ஏற்பட்டுள்ளப் பசலை நோயைப் பற்றிப்பேசுகிறது. தலைவனைப் பிரிந்திருப்பதால் தலைவியின் உடலில் தோன்றும் ஒருவிதமான மாற்றத்தப் பசலை என்பர். பீர்க்கம்பூ இந்நிறமாதலால் பசலைக்குப் பீர்க்கம் பூவை உவமை கூறுவது வழக்கமாகும். தலைவனிடம் சென்றுதலைவி பசலை நோய் கொண்டிருக்கிறாள் என்று வெறும் கூற்றாகக் கூறுவதைவிடப் பீர்க்கம்பூவைக் காட்டி அத்தகு பூவைப்போலஉள்ளால் என்று கூறும்போது தலைவன் மனதில் ஏற்படும் பாதிப்பு அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கவிஞர் நமக்கு உணர்த்துகிறார்.

“முனிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கக் கழாஅ துடிஇக்

குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்

தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்

இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல்

முகனே”(குறுந்.167)

கெட்டியான தயிரைத் தன் காந்தள் போன்ற மெல்லிய விரல்களால்

தலைவிபிசைந்தபோது, தாளிக்க வேண்டிய நிலை வந்ததால் உடன் எழுந்தாள். அவளது ஆடை நெகிழ் கையைக் கழுவாமலே ஆடையைப் பற்றி உடுத்திக் கொண்டாள். தயிரைத் தாளித்தபோது குவளை மலர் போன்ற அவளது கண்களில் தாளிப்புப் புகை நிறைந்தது. தானே தன் விரல்களால் பிசைந்து சமைத்த புளிக்குழம்பைத் தன் தலைவன் அருமை எனச் சொல்லிக் கொண்டே சாப்பிட்டாள். அப்போது தலைவியின் ஒளிமிக்க நெற்றியையுடைய முகம் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகக் காணப்பட்டது என்று செவிலி தான் கண்ட காட்சியை மகிழ்ந்துரைத்தாள். இப்பாடல்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்டைய குடும்ப அமைப்பு, பெண்களின் நிலை, அன்றையச் சமூக நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன.

உவமைகள் சுட்டும் பொருட்கூறுகள்

தாமரை, முல்லை போன்ற மலர்கள் பெண்களின் தூய்மைக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகின்றன. தாமரை சேற்றில் பிறந்தாலும் சேறு படாமல் இருப்பது போல, கற்புடைய பெண்கள் எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தம் பண்பை இழப்பதில்லை என்பது இதன் பொருள். பெண்களின் விசுவாசத்தை மழை மேகத்திற்கு உவமையாகக் கூறுகிறது. மழை மேகம் எப்போதும் பூமிக்கு மழையைத் தருவது போல, கற்புடைய பெண் தன் கடமைகளைத் தவறாமல் செய்வாள் என்பது கருத்து. கற்புடைய பெண்ணை விளக்கிற்கு உவமையாகக் கூறுகிறது. விளக்கு இருளை அகற்றி ஒளி தருவது போல, கற்புடைய பெண் குடும்பத்தில் அறிவொளி தருகிறாள். தூய்மையான பாத்திரம் போல கற்புடைய பெண்ணின் மனம் தூய்மையாக இருக்கும் என்று உவமிக்கப்படுகிறது. இசைக்கருவியான யாழை கற்புடைய பெண்ணுக்கு உவமையாகக் கூறுகிறது. யாழ் இனிய இசையை தருவது போல, கற்புடைய பெண் குடும்பத்திற்கு இன்பம் தருகிறாள். புனிதமான கோயிலுக்குக் கற்புடைய பெண்ணை உவமிக்கிறது. கோயில் எப்படி புனிதமாகப் பேணப்படுகிறதோ, அதே போல கற்புடையப் பெண்ணும் தன் பண்பைப் பேணுகிறாள். பொதுவாக அன்றாட வாழ்வில் காணக்கூடிய பொருள்களையும் நிகழ்வுகளையும் உவமைகளாகப் பயன்படுத்தி, கருத்துக்களை

எளிதில் புரிய வைக்கின்றன. பெரும்பாலான உவமைகள் இயற்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. இது தமிழர்களின் இயற்கை நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது. உவமைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடிப்படை மதிப்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

முடிவுரை:

குறுந்தொகையில் காணப்படும் கற்புப் பாடல்களில் பெரும்பாலான உவமைகள் இயற்கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. எனினும் குறுந்தொகையில் வீட்டு வாழ்க்கையில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட உவமைகளும் காணப்படுகின்றன. குறுந்தொகையில் காணப்படும் கற்புப் பாடல்களின் உவமைகள் தமிழ் மரபின் சிறந்த படைப்பாற்றலையும், கற்பு என்ற உயரிய பண்பின் மதிப்பையும் வெளிப்படுத்துகின்றன மற்றும் அக்கால தமிழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உவமைகளும் உள்ளன. இவை வெறும் இலக்கிய அணிகளாக மட்டுமல்லாமல், சமூக மதிப்புகளின் பிரதிபலிப்புகளாகவும் திகழ்கின்றன. இன்றைய காலகட்டத்திலும் இந்த உவமைகள் காட்டும் பண்புகள் போற்றத்தக்கவையாக உள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

- ⇒ இளம்பூரணார் உரை., தொல்காப்பியம் எழுத்து—சொல்—பொருள்., சாரதா பதிப்பகம்., சென்னை—600014., 2019.
- ⇒ முனைவர் அ.மா.பரிமணம், முனைவர் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்., சங்க இலக்கியம் (மூலமும் உரையும்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை —600050., 2013.
- ⇒ அ.தட்சிணாமூர்த்தி., தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்., யாழ் வெளியீடு., சென்னை., பதிப்பு 2011.
- ⇒ முனைவர் சோ.ந.கந்தசாமி., தொல்காப்பியத்தின் அமைப்பும் சிறப்பும்., மெய்யப்பன் பதிப்பகம்., சிதம்பரம்—608001., 2014.
- ⇒ முனைவர் ச.அகத்தியலிங்கம்., சங்க இலக்கியம் செவ்வியல் பார்வை., மெய்யப்பன் பதிப்பகம்., சிதம்பரம்—608001., 2017.